

NAŠ »DOBROTVOR« I JOSO

Tko od karlovačkih ribiča ne bi poznavao starinu i poštenjačinu Josu Pećinu koji je idealista ribič, i kojem je duševna potreba da dođe svakodnevno u našu Ribarsku zadrugu i Ribarsko društvo, da se tamo malo pročakula o jučerašnjem ili današnjem ribolovu, o tome kuda će se u nedjelju poći, ili da OPIPA koju kapitalnu štuku kakove svakodnevno profesionalni ribari nose u ribarsku zadrugu.

On je jedan od onih rijetkih ljudi, koji kada ga drug zatraži za bilo kakvu uslugu, da mu primjerice montira udice na blinker, popravi batinu ili slično, on ne može kazati »NE«, već sa veseljem, da nekom čini dobro (pogotovo svome drugu Tone V. i Iliju N.), sve najpripravnije uredi, te se čak i uvrijedi na upit »što sam dužan«. Zato mu je i dan nadimak »DOBROTVOR« kojeg on po svom poštenju i dobrom srcu svakako zavređuje.

On prekrstari sa svojom bicikletom obale naših lijepih voda i kako je uporan i neumoran, to imade i uspjeha.

Koliko sam puta Josu pitao »no kako je bilo?« I Joso odgovara: »ni repa nisam vido«. Ne spada dakle u kategoriju poslovičnih ribiča, koji smatraju grijehom, govoriti istinu. A kada ulovi, tada je precizan i ne bi popustio ni za deku već odgovor glasi: 2 kile i 37 deka ili 6 kila i 49 deka. Ne bi on kazao »ŠEST I PO KILA« kada još deka fall!

Joso je spretan majstor i kada nešto izradi, to je zbilja prvaklasno, a radi blinkere i za sebe i za svoje prijatelje, pa na svakog stavi monogram. Tako je jednog jesenjeg jutra lovio štuke na DOBRI kod Držićevog mlina i zakačio sa svojim EVEOM na kojem je bio utisnut »J. P.« jednu kapitalnu štuku. Kako je bacao preko vrbe, to je »Drill« bio vrlo kompliciran, jer mu je falilo mjesto za rad, a izim toga je teren pri

obali bio dosta obrašten. Dugo se mučio, korišteći svu svoju ribarsku rutinu da ju izvuče na suho.

Unatoč svim naporima je riba u zadnji čas, kada ju je već htio pridići iz vode, »KLIZNULA« i na samom vrhu gubice ove kapitalke, ostao je njegov blinker sa monogramom. »J. P.«

Pričao je najprije mlinaru svoju nešreću a zatim i u prostorijama zadruge i ribarskog društva, procijenivši sretnicu koja se je spasila sa oko devet kila.

Prošlo je nekoliko dana i moj Joso sanjario o svom »pehu«, kada nakon sedam dana dođe mlinar u Karlovac i donese JOSI štuku, a u gubici njegov blinker, kojeg još danas kao relikviju čuva. Joso je mlinaru pokazao to newretno mjesto gdje mu se to desilo i

ten. Dugo se mu-
u ribarsku rutinu

ma je riba u zadnji
io pridići iz vode,
mom vrhu gubice
je njegov blinker
?»

nlinaru svoju ne-
storijama zadruge
procijenivši sret-
sila sa oko devet

dana i moj Joso
hu», kada nakon
mlinar u Karlovac
a u gubici njegov
nas kao relikviju
i pokazao to ne-
nu se to desilo i

mlinar je i po više puta u danu išao
da baci svoj blinker (i on je ribič) da
okuša sreću da štuka zagrise. no tek
nakon sedam dana je ona »raubala« i
postala mlinarov pljen. Kako nije ne-
koliko dana primala hranu i imala boli
to se osušila i na zadružnoj vagi pokazivala
je kazaljka »samou 7.25 kg. Du-
ljina joj je bila 117 centimetara.

Naš »Dobrotvor« je još jednom stvar-
nošću potvrido da govori istinu. Dana
17. X. 1951. pošao je sa svojim dobrim
drugom FRANCEKOM D. na rijeku
KUPUJ kod mjesta Rečice i bacajući
svoj blinker — zakačio po prvom osje-
ćaju ribu, no kad je pokušao radlati,
udica se nije dala ni pomaknuti. Uvjeren
da je uhvatio stari panj pusti batinu na ledinu i podje do jedne kuće da
posudi čamac, kako bi spasio što se
spasiti dade. Kako je i Francek nadošao
vidi da batina klizi prama vodi i dozove Josu, koji se trkom vrati.
Kad je predao štap Josi, taj je imao
što da osjeti čim je napao svoj »Damil«.
Štuka se bila zavukla u dno, a sigurno
je i Damil zapeo za kakvu granu. No
kada je riba sama odriješila tu pre-
preku, tada je batina počela putovati
po ledini. Desetak minuta sa nekoliko

snažnih bijegova lijevo i desno i kapi-
talka je uz pomoć Francekova »haka«
bila na suhom. Razgledali su ju sa
užitkom i Joso poljubi od veselja Fran-
ceka, koji mu je čestitao na lijepom
uspjehu. Stavivši ju na »šintera« prive-
zali su ju kod jedne vrbe i pošli uz-
vodno dalje loviti. Joso je još ulovio
dvije štuke a Francek TRI, pa se вра-
tiše po »mamicu«, a zatim krenuše
biciklima u Karlovac.

Veselje, kojim je JOSO došao u Ri-
barsku zadrugu svome dobrom drugu
Tonetu da pokaže svoj uspjeh moglo
mu se čitati na licu sa njegovim dobro-
dušnim osmjehom.

Slika prikazuje »Dobrotvora« Josu
sa njegovom lovinom, a kazaljka na
automatskoj vagi pokazivala je: 6.35
kg. Duljina joj je bila 94 centimetra
sa rijetko lijepim šarama i krasnim
oblikom. Druge dvije su bile teške 1.85
i 1.15 kg.

Kako on imade mnogo dobrih prija-
telja siguran sam da će se njegovu
uspjehu radovati i potvrditi, da naš
JOSO pridjevak »Dobrotvora« zaslu-
žuje, a i ostali priznati, da je naš Joso
rutinirani ribič.

L. E.

SMRTNI NEPRIJATELJ JEZERSKE PASTRVE

Na sjeveroistočnom dijelu Sjedinjenih Država Amerike, na granici prema Kanadi, nalazi se pet velikih jezera. Povezana međusobno brojnim rijekama i rječicama, prostiru se sa svojim ogromnim površinama od istoka prema zapadu slijedećim redom: Ontario, Erie, Huron, Michigan i Gornje Jezero. Predjeli koji ih opkoljuju poznati su po svojim prirodnim ljepotama i bogatstvima. Među brojnim znamenitostima, nalaze se ovdje i slavni Niagara-slapovi, koji spajaju, ili bolje rečeno dijele Ontario jezero od Erie jezera.

Ova jezera spadala su nekada među najbogatija lovišta pastrva na svijetu. Samo u američkom dijelu jezera Huron lo-

vilo se godišnje oko 1,720.000 funti (oko 850.000 kg) pastrva, u kanadskim dijelovima istog jezera čak 4.000.000 funti. Ovakovi ulovi nisu bile iznimke već prosječni ulovi kroz 30—40 godina. Tako je to bilo do pred drugi svjetski rat. Međutim od 1936. god. dalje ulov pastrva se stalno smanjivao, i to u tolikoj mjeri da mnogi teško povjeruju u ispravnost brojeva. Godišnja lovina u američkim vodama jezera Huron srozala se u 1948. godini na nešto preko dviye tone! Uzveštaj u obzir ogromne dimenzije jezera može se reći da je pastrva praktički isčepljena iz tih voda. U kanadskom dijelu istog jezera situacija je samo neznatno bolja. Ulov se smanjio na